

[Lilli Gyldenkilde]

tale om, er altså retten til frit at arbejde langt mere end 40 timer om ugen, fordi man ikke kan klare sig for den mindsteløn, der gives for de 40 timer om ugen. Jeg synes, det er nogle søgte argumenter, man bruger. Jeg synes, at man skal begrænse overarbejdet og samtidig arbejde for at få nogle ordentlige lønninger på lavtlønsområderne.

Niels Helveg Petersen (RV):

I de seneste 4-5 år har vi i Danmark haft meget betydelige beskæftigelsesproblemer, og ledigheden vil efter alt at dømme desværre være stærkt stigende igennem 1980 og måske endda igennem 1981. I en sådan situation er det både logisk og sympatisk at søge at lette beskæftigelsesproblemerne ved at skabe en bedre fordeling af arbejdet og dermed også, hvad der er lige så sympatisk, en bedre fordeling af fritiden. En bedre fordeling af arbejdet betyder altså også, hvis dette kan gennemføres, en bedre fordeling af fritiden for ledige, som i dag er påtvunget fritid, ja faktisk intet fornuftigt må foretage sig, de må ikke påtage sig arbejde, i hvert fald ikke lønnet arbejde, for så kvalificerer de sig ikke til opnåelse af understøttelse.

Der har derfor også i det radikale venstre i de senere år været stor interesse for at søge mod en bedre fordeling af arbejde og fritid. Jeg kan til overflod henvisse til udtalelser både af hr. Bolvig som mit partis arbejdsmarkedspolitiske ordfører og mig selv om denne principielle problemstilling. Der var derfor også i det radikale venstre megen sympati for grundtanke i det forslag, der kom fra arbejdsfordelingsudvalget i januar 1979, da dette forslag for alvor dukkede op og begyndte at blive diskuteret.

Men forudsætningen for at nå resultatet, en bedre fordeling af arbejdet, er, at arbejdsmarkedspolitikken fungerer godt, at arbejdsmarkedspolitikken totalt set er således indrettet, at der sikres god overensstemmelse mellem efterspørgsel og udbud af arbejdskraft, og at der på stedet findes egnet, veluddannet arbejdskraft til at overtage ledige job som følge af arbejdsfordelingsindsatsen.

Jeg har ikke den tro, at vores arbejdsmarkedspolitik fungerer sådan. Paradoksrapporten har vi set i mellemtiden. Den kan bruges, og også misbruges, til mangt og meget, men både den og mange almindelige, dagligdags

erfaringer, som jeg ved og tror at arbejdsministeren bedre end nogen er bekendt med, fortæller os, at arbejdsmarkedspolitikken i dag ikke fungerer tilfredsstillende, og i så tilfælde så betyder dette forslag øgede omkostninger i nogle virksomheder og dermed faldende investeringer og beskæftigelse og større besvær.

Det er rigtigt, at dette lovforslag er udformet meget smidigt, og det er da også givet, at skulle man gennemføre det, ville der være behov for en lang række dispensationer. Jeg er sikker på, at forslaget på mange områder ville give anledning til så mange dispensationer, at loven i løbet af kort tid, hvis den blev gennemført, ville være en lov om dispensation fra lov om begrænsning af overarbejde. Men i så fald fører lovforslaget jo bare til mere bureaukrati og desværre til særlig store vanskeligheder for de mindre og små virksomheder.

Derfor må vi i dag sige til regeringen: begynd med arbejdsmarkedspolitikken i et andet hjørne. Begynd med – eller skal jeg sige det mere høfligt: fortsæt bestræbelserne på at forbedre arbejdsmarkedspolitikken. Når den fungerer bedre, mere tilfredsstillende, end den gør i dag, vil der være et andet grundlag for en lovmæssig regulering på dette område. Men som sagen ligger nu, finder vi ikke, at lovforslaget bør gennemføres.

Jeg er nødt til at sige til fru Inge Fischer Møller som min sidste bemærkning, at det haster i hvert fald ikke, som fru Inge Fischer Møller sluttede med at sige, al den stund forslaget først får virkning fra den 1. april 1981 og for visse branchers vedkommende den 1. april 1982.

Arne Melchior (CD):

Tanken om arbejdsdeling har beskæftiget CD i adskillige år. Vi tror ikke, vi på længere sigt kommer uden om en øget arbejdsløshed, ikke på grund af mindre velstand i vores samfund, men på grund af den teknologiske arbejdsløshed. Så tidligt som i sommeren 1977 beskæftigede CD sig i et oplæg netop om dette spørgsmål med forskellige former for arbejdsdeling. Så langt kan jeg altså følge ministeren og godkende hans intentioner, ligesom jeg i høj grad anerkender det udførte arbejde og forsøget på smidiggørelse af reglerne.